

SLOVENSKI NAROD.

Iznaja vsak dan, izveniši ponedeljke in dneve po praznikih, ter veča po pošti prejemati, za avstro-ogerske dežele za celo leto 16 gold., za pol leta 8 gold., za četrt leta 4 gold. — Za Ljubljano brez pošiljanja na dom za celo leto 13 gold., za četrt leta 3 gold. 30 kr., za en mesec 1 gold. 10 kr. Za pošiljanje na dom se računa 10 kraje, za mesec, 30 kr. za četrt leta. — Za tuje dežele za celo leto 20 gold., za pol leta 10 gold. — Za gospode učitelje na ljudskih šolah in za dijake velja znižana cena in sicer: Za Ljubljano za četrt leta 2 gold. 50 kr., po pošti prejemati za četrt leta 3 gld. — Za oznanila se plačujejo po stopne peti-vrste 6 kr., če se oznanilo enkrat tiska, 5 kr. če se dvakrat in 4 kr. če se tri- ali večkrat tiska. Dopisi naj se izvole frankirati. — Rokopisi se ne vračajo. — Uredništvo je v Ljubljani na celovski cesti v Tavčarjevi hiši „Hotel Evropa“. Opravništvo, na katero naj se blagovolijo pošiljati naročnine, reklamacije, oznanila, t. j. administrativne reči, je v „Narodni tiskarni“ v Tavčarjevi hiši.

V Ljubljani 12. januarja.

Včerajšnji „Slovenski Narod“ je bil **konfisciran**. Zapečatila je policija uvodni članek, tri večje dopise (iz Št. Vida pri Zatičini, iz Škofje Loke in iz brdskega okraja) in osem manjših, v oddelku „domače stvari“ tiskanih dopisov (iz ljubljanske okolice, iz Tomišlja, Kamne gorice, Radovljice, Podbrezj, Kroke, Novega mesta, Mokronoga). Članek in vsi naštetih dopisi govoré o volitvah v obrtniški odsek trgovinske zbornice, dopisi poročajo, kako se je o volitvah godilo.

Iz te konfiskacije je vidno, da o teh volitvah ne smemo poročati in svoje sodbe o dejanjih izreči. Potem je „ustavoverni“ nemškutarski stranki krasno lahko agitirati in zmagati!

In kljub temu živimo v Avstriji, kjer se, kakor znano, ustavno življenje krasno razvija, kjer ima vsak državlján svobodo v pismu in besedi svoje mnenje izraziti — kakor naši dopisniki vidijo?

Razume se, da se je slučajno uže en eksemplar pred konfiskacijo rešil in smo ga poslali slovenskemu državnemu poslancu, ki bode priliko imel, stvari, katere sedaj mej slovenski svet spraviti mi ne smemo, v državnem zboru proglasiti, kar bode, upamo tudi storil.

Ker imamo še §. 28. tiskovne postave, kateri določuje, da ne morejo nikogar na odgovor klicati, ki priobčene poročila javnih razprav drž. in dež. zbora, bodo tako tudi naši bralci zvedeli, kaj smo v včerajšnjem listu pisali in poročali.

Politični razgled.

Notranje dežele

V Ljubljani 12. januarja.

Mej one oddelke, katere je konfiskator v tiskarni zapečatil, ne vemo ali je tudi ta nedolžni oddelek konfisciran, ali je organ konfiskovanje v svoji službeni ognjenosti več storil, nego mu je naloženo bilo. Ker torej ponatisniti včerajšnjega v teh okoliščinah ni varno, denes dopóladne pa drugih novín ni, je politični razgled tak kakor to-le:

O **avstrijski** opoziciji prinaša demokratska „Frankfurter Ztg.“ članek, v katerem izraža misel, da čas sedaj ni neugoden naskočiti na centraliste, ki so dogospodarili. Viharji, ki se v letu 1875 pripravljajo na Ogerskem, more tudi državopravna opozicija v Cislejtániji porabiti, če hoče. Koloman Tisza je izdal geslo: proč z dualizmom. A z dualizmom pade tudi ustavoverna stranka.

V novosadski tiskarni, kjer se tiska **srbska** „Zastava“, je pred nekimi dnevi vrhni, državni pravnik Kozma ukazal sodniško preiskovanje. Množica zanimivih tiskopisov, posebno brošura Pelagičeva, v kateri se Slovani in Rumuni na Ogerskem in Turškem pozivljejo k povstaji, je bila konfiscirana v mnogo tisočih iztisih.

Vnanje države.

Ruski list „St. Peterburgskija Vedomosti“ piše o pomenu deželnih zborov in narodne činnosti avstrijskih Slovanov in pravi glede ustanovljenja zagrebškega vseučilišča: „Šolsko vprašanje o učenem jeziku v šolah, je eden glavnih predmetov činnosti deželnih zborov. Na Ruskem opazujemo to delavnost samo s političnega stališča. Toda i domača činnost deželnih zborov podaje ne malo zanimivih vprašanj, posebno po uvednji direktnih volitev, mej katerimi zasluži največje pozornosti šolsko vprašanje in vprašanje o učenem jeziku.“ — Dalje omenja „St. Pet. V.“ vspehe, katere so dosegli slovanski poslanci v češkem deželnem zboru, moravskem, kranjskem, gališkem za gojitev ravnopravnosti jezikove in povzdigo narodnega šolstva. „Iz vseh teh navedenih izglede“ — nadaljuje ruski list, — „je jasno, da omenjeni zastopniki slovanski uvidevajo močno podporo in utrjenje za razvoj svoje narodnosti posebno v jeziku in šolah. Kakor v Cislejtániji, baš tako v Translejtániji uznavaajo slovanski rodoljubi, da je treba odgojevati tako vrsto ljudij v narodu, ki bi se ne sramovala rabiti narodnega govora v vseh razmerah življenja, ki so se izobraževali v domačem jeziku v narodnih in srednjih šolah.“

V **Madridu** se živo pripravljajo Alfonso sijajno sprejeti. Pravijo, da ga bode najprvo sprejelo duhovenstvo pred katedralo.

Iz **Londona** se poroča, da angleške novine hudo pobijajo Lessepsov načrt, da bi se zidala železnica skozi Sibirijo in Turko-manijo do indo-britiške proge. Angleži se Rusov silno boje, za to tudi te dotike.

Dopisi.

Iz Gorice 9. jan. [Izv. dop.] Mož je bil v pravem pomenu besede — a žalibog nij ga več mej nami, našega **Matije Doljaka**. Velika skrb za družino, neutrudljiva delavnost za občino, okraj in deželo, požrtovalno prizadevanje za ljudski blagor sploh, in pred vsem za slovenski narod so bolehnega moža prezgodaj omagale in ga iztrgale iz naše srede. Ranjkega nijso odlikovale velike znanosti, on nij bil mož peresa, ampak mož železne volje, mož dejanja; kar ga posebno odlikuje, to je njegov neomahljiv značaj, njegova neomadeževana, da ne rečem, ostra poštenost.

V vrsto narodnih boriteljev stopil je Doljak še le začetkom leta 1868, takrat, ko smo se pripravljali k Šempaskemu taboru. Pred tem časom bil je sicer uže obče poznán poštenjak in ljudoljub, pa brez prave narodne barve. Razprave zaradi omenjenega tabora so ga še le ogrele, in ko je na šempaskem polji vprvič nastopil kot ljudski govornik, bil je uže v njem živo vnet narodnostni čút, navdušen je bil za zedinjeno Slovenijo. Od tega časa naprej nij očeta Matije nikder več manjkalo, posebno na Go-

riškem ne, kder je šlo za sveto narodno reč. Kot posestnik, kmetskega rodu se je posebno potezal za materialno blagost ljudstva, in za to ga vidimo v vseh važnih krajnih, okrajnih in deželnih zastopih neumorno delovati, dokler so ga še šibke, fizične moči po koncu držale. Še v zadnji bolezni, malo tednov pred smrtjo, udeležil se je težavnega poslovanja okrajne cenilne komisije.

Ostre njegove sodbe, kadar je videl, da se ljudstvu krivica dela, neprizanesljivost njegova, kadar je zapazil, da se z javnim blagom malomarno ali nepošteno gospodari, rodile so mu mnogo neprijateljev in nasprotnikov, a utrjevali so od dne do dne više ljudsko zaupanje v njega in mu pridobile desetkrat toliko spoštovalcev in prijateljev. Posebno hudo bode pogrešala solkanska županja moža, kateri ji je zmedeno gospodarstvo tako izvrstno uravnal, da je nij zdaj skoraj bolje uredjene županije na Goriškem. Čitalnica solkanska je izgubila z njim vzdrževalno podporo; cestni odbor goriški neutrudljivega predsednika, ljudstvo sploh, posebno posestniki, zastopniki, kateri je v šolskem svetovalstvu, v cenilni komisiji, v deželnem zboru in drugod strogo nadzoroval gospodarstvo in se neustrašljivo potezal za njih interese.

Je-li čuda po tem, da je bil sprevod Doljakov sijajen, sijajnejši, nego je kedaj katerega videl stari Solkan. Od vseh strani Goriškega zbrala se je ogromna množica njegovih osebnih in političnih prijateljev, pa tudi njegove nasprotnike je nemila smrt pomirila. Bili so tudi oni dostojno zastopani. Starešinstvo in čitalnica solkanska sta mu položila vsak svoj venec na rakev in tako odbor društva „Soče“, katere predsednik je bil; raz vencev so viseli krasni tribojni trakovi s primernimi napisi.

Sprevod se je stezal od Doljakove hiše skoro do mirodvora. Na čelu šolska mladina, za njo Solkanci, po tem čitalnica se staro narodno zastavo, katera je bila uže leta 1848 krščena. Za čitalnico Sočani; za njimi načelniki in zastopniki raznih društev in javnih zastopov. Ranjkega so nosili občinski starešine in čitalnični odborniki. Za duhovniki je bil deželni odbor z glavarjem g. grofom Coroninijem, potem okrajni glavar, mnogo odličnjakov, sorodniki in prijatelji ranjkega mešane narodnosti in koncem velika množica Evinih hčera.

Mej sprevedom so peli čitalnični pevci alternat. z duhovniki „Strašni dan, je dan plačila“. Po kratkem cerkvenem opravilu v cerkvi na mirodvoru zapoje zbor „Blagor mu“!

Po tem pa nastopi dr. Lavrič na vzvišeno mesto zraven groba, in govori globoko v srca ogromne množice segajoč govor. Vse oči so bile solzne. Ko so pevci še

„Tiho jamico“ zapeli — razide se množica mirno in tužno; videlo se jej je jasno, da globoko čuti in britko obžaluje izgubo tacega moža. Sklenem se zadnjimi besedami dr. Lavričevega govora:

„Matija Doljak, ki si znal biti iskren prijatelj, primi naš zadnji, presrečni z bogom! Tvoj spomin nam bo vedno drag, ker si nam pa zapustil lep izgled domoljubja in pravega moštva, kličemo spominu tvojemu: Slava!“

Iz Idrije 9. jan. [Izv. dop.] Naš župan, ki se podpisuje „Perlitsch“, je sin prav slovenskih staršev in ima še doma brate in sestre, ki besedice nemške ne znajo. Ko je svoje študije pustil, šel je k vojakom, avanziral menda do profosa, in ko je uže postaren mož zopet domov prišel, bil je — nemškutar in protivnik Slovencev od nog do glave.

„Ta bi bil župan po moji volji,“ misli si naš paša Lipold, in ko je bila nova volitev, pritiskal je z vso svojo silo, da je njegov ljubljenec županov stol zasedel. — Pa kaj je zdaj Perlitsch? Voljno in potrpežljivo to dela, kar g. Lipold ukaže, in tako je v resnici pri nas Lipold župan.

A vendar oba kaj slabo skrbita za naše mesto. Snega leži povsod toliko, da, ko se človek vozu izogne, udere se do pol života v sneg. — Brv čez Nikavo v rožno ulico je uže več časa vsa podrtja in brez držajev, tako da se ne more brez velike nevarnosti črez njo priti. — Pri zdanjih volitvah je bil naš župan neutrudljiv za nemško stranko.

Iz Ljutomer 9. januarja. [Izv. dopis.] Tukaj je bila dve leti napredovalna kmetijska šola. Marljivi učitelj gospod Blaže Pernišek je podučeval o živinoreji, poljedelstvu, sadjereji, sviloreji, vinoreji, o gnoji, ki je duša kmetijstva in o čebeloreji. Gosp. nadučitelj Lapajne je gospoda Perniška večkrat nadomestoval, ter govoril o novi meri, o zgodovini Slovencev, in sploh, kar je koristno vedeti za kmeta. In to šolo so radi obiskovali kmetijski fantje, a tudi drugi možaki, katere je vse veselil ta poduk. Tudi jaz sem dve leti obiskoval to šolo. Ko smo bili pri koncu družega leta, pride gospod nadzornik Bauer v Ljutomer obiskovat šole, in tudi našo šolo je hotel obiskati, res smo se zbrali skupaj učenci v tej šoli. Mi smo se veselili prihoda nadzornikovega v našo šolo, da bi mu govorili o kmetijstvu kaj. Čakamo tri četrt na devet, pa zastoj; čakamo in čakamo, da začne dež liti z neba. Kaj tedaj hočemo storiti. Tedaj nam dovoli gospod učitelj iti proč, ker so bili nekateri učenci praznično oblečeni in niso radi hoteli biti mokri, zavoljo kasnega nemškutarja. In kaj se zgodi? Ta gospod nadzornik Bauer je rekel, da gospod Pernišek tukaj nema nobene šole, in to je laž. Gospod Pernišek je nas celi dve leti pridno podučeval, zdaj mora pa v zahvalo slišati, da še „nema nobene take šole“. Temu gospodu Bauerju torej očitam, naj se pri drugem obiskovanju šol drugače obnaša.

Slušatelj kmetijske šole.

Iz Trsta 10. jan. [Izv. dop.] Vsak parobrod, ki odpluje iz Trsta ali dojde v Trst donša in odnaša kacega črnogorskega „Sokola“ lepo narodno oblečenega, kateri potuje na razne dvore, ali se vrača v službi kneževine črnogorske. Tudi se iz Trsta izvaža mnogo strelnega orodja najnovejše dobe tako,

da je verjeti, ka se vse pripravlja na resen udar po Turkih. Tudi z žitom se preskrbljuje črnogorska vlada obilo. V Risanu, Perastu in v Kotoru se polnijo pridno zaloge iz ladij, katere potem karavane v mnogobrojnem številu črez hribe na bolj važne kraje prenašajo in shranjujejo.

Neki Bokelj iz Rizura, meni še od leta 1864 znan prijatelj, pripovedoval mi je različne stvari o razdraženosti vsled pokolja v Podgorici, v Črnigori in tudi celej Boki. Prvi pok turške puške bode našel jek v Boki in Hercegovini. Na mah bodo goreli kresovi na najvišjih goreh v znamenje velike borbe proti Turkom.

Čudno je tudi in gotovo nij brez pomena, da noben Črnogorec, Hercegovinec in Bokelj ne ide kakor po navadi, iz domovine v Carigrad ali Aleksandrijo na delo; še ti kar jih je bilo zunaj se vračajo s svojimi tovariši, kateri so bili več let na tujem.

Z Dunaja 7. dec. [Izv. dop.] Mej slovanskimi društvi tukaj se po zimi prav živahno življenje javlja, posebno so češka delavska društva po igrah in besedah delavna, po katerih narodno čutstvo gojijo in delavce na nekovo duševno, slovansko središče vežejo. Tudi občeslovansko pevsko društvo, katero je po smrti Fürchgoth-Tovačovskega odličnega vodjo zgubilo, podaje vesele večere, skuplja slovansko dunajsko inteligenco v prostorih vrtnarskega društva in če je kakovemu slovanskemu društvu želeli srečen prospeh, tako njemu. Ali ravno to društvo nekaj časa sem ne kaže tako mnogobrojnega zbora, kakor pred nekaj leti, v katerih je bilo dosti nad 100 slovanskih pevcev. Članovi tega društva imajo dosti dobrega. Oni se vadijo v dobri šoli petja, ki obsega vseh slovanskih narečij pesni; vsak pevec dobi dve prosti vstopnici za dva prijatelja k vsaki besedi, s katero je navadno ples spojen; pogoji se dajo slov. pevci, priti v prav odlično družino, ter i svoje prijatelje brez vstopnine spraviti v polložaj, v katerem slovanske umetnike slišijo, v katerem sploh v tujini slov. domovine sladke glasove slišijo, domače ognjišče za en večer v tujini najdejo; spravi se skratka ubožnejši pevec ali njega prijatelj v prostore vrtnarskega društva, v katerih se javno ne producirajo slabi pevci, slabi umetniki, (ti poslednji so navadno članovi orkestra dvorne opere, ki je neki prvi v Evropi) in vendar društvo nema toliko pevcev, kakor poprej. Se ve da Tovačovski ne drži več elementov vkup, ali zdajšnji pevovodja g. Buhta, član dvorne opere, je tudi kapaciteta muzikalna, tudi skladatelj in pevec, on nij kriv malega broja pevcev, kriva je edino le tega malomarnost slovanskih pevcev tukaj za obče slovansko stališče, ki tukaj na tujih tleh preveč svojo ožjo narodnost poudarja. Obče slovanskemu pevskemu društvu na Dunaji sta le dva Jugoslovana člana — to nij lepo, in Jugoslovanski dijaci sami spravijo, kakor so ga pri Preširnovi slavnosti, zbor najmanj 30 pevcev vkup. Zakaj bi teh močij ne privajali društvu, ki nobenega narečja pesni ne zametaje, ki ne majhne dobrosti udom podaje.

Iz Budim - Pešte 9. jan. [Izv. dop.] Naš državni zbor je po kratkem prenehanji črez božične praznike svoje delovanje zopet pričel. Glavni predmet njegovega posvetovanja bo proračun za tekoče

leto, in pa Ghyczyjeve finančne osnove. Oboje je po dotičnih odborih uže pretresano, in za predložanje pred polno hišo državnega zbora pripravljeno. Proračun je glede stroškov uže Ghyczy tako škrtno sestavil, da se je mislilo, da odbor ne bo mogel niti enega krajcarja več izbristati. Vendar je pa odbor še cele 4 milijone v proračunu prekrižal, in drž. zbor bo valjda še daljnje 4 milijone iz njega izvrgel. Kljub pa temu skoro neopravičenemu in gotovo škodljivemu brisanju, in kljub temu, da Ghyczyjeve zakonske osnove, če jih bo drž. zbor sprejel, obečajo za 12 milijonov več letnega prihoda, kljub vsemu temu ostal bo vendar še deficit kakih 30 milijonov v proračunu, in pred tem deficitom stoji Ghyczy, in stoji drž. zbor, in stoji celi magjarski narod kakor žaba pred lešnikom, ne vedoči kaj bi z njim storili. — V časopisji razpravlja se denes najbolj govor Tisze, s katerim je odgovoril na novoletna voščila svojih političnih pristašev. Smisel Tiszinega govora nij nič družega, nego rekriminacija, s katero Deakovo stranko odgovorno dela za vse zlo, ki je nad državno samostalnost magjar orsaga prišlo. Nič nij laglje, nego rekriminacije delati, in to je storil Tisza; nič pa nij težje, nego dober svet v težkem času svetovati, in tega Tisza nij storil.

Psihologična prikazen je, da boleznik še na zadnjo uro rad kaj tacega vstanovljuje, za kar je treba popolnega zdravja in popolnih životnih močij. Enak čin je tudi naredba naše vlade, s katero se slovaški gimnaziji v Zuijovem in v Turoškem sv. Martinu zapirajo! Magjarom nij bilo dosta, da so slovaški gimnazij v Revuci preteklo jesen zaprli, sedaj so še ostali dve gimnaziji razpustili. V tej naredbi leži dokaz neizmerno velikega sovraštva Magjarov proti Slovakom. V drugih modernih državah goje se učilišča kot viri državne moči, pri nas se pa ti viri zamašajo, in potem se naši državniki še čudijo, kako da moč ogerske države vsaki dan bolj hira! Slovaki so svoje tri gimnazije iz lastnih sredstev vzdržavali, ter s tem državnej blagajni na leto vsaj 100.000 goldinarjev prihranili. Naši državniki valjda misle, da se bo brez slovaških gimnazij ideja ogerske države tem laglje med Slovaki razširjevala, pa se varajo, pritisek prouzročuje odtisek, in to bo tudi pri Slovaki. Ker je magjarska roka uže enkrat nad Slovake tako kruto posegla, je zelo verjetno, da njena grabežljivost z gimnazijami še nij nasičena, nego da bo tudi še nad bogato slovaško matico posegnola. Magjarom bo v kratkem smrtni zvon zazvonil, pa v svojih smrtnih nojah še brecajo okoli sebe. Kakor sem rekel, to je psihologična prikazen njihovega vmiranja.

K vsim nepotrebnostim prišel je zadnji čas tudi še Bismarkizem v deželo. S svojimi dolgimi tipalnicami je tudi naše Nemce — in teh je celi poldrugi milijon — potipal, in zgenili so se. Svoje dopadenje je našel zlasti na „Pressburger Zeitung“, ter se spustil v podobi zlatega dežja v biro njenega uredništva. Uredništvo je spočelo sad, ter ga sedaj v vsakej številki plodonosno naprej razseva. Vsaka nova metla, se reče, dobro zmeta, in tudi „Pressb. Ztg.“ je začelo tako brhko zmetati, da so njeni prah celo v birojih naše vlade zapazili, in sedaj bo se ve, da kratkega veselja nagli konec.

Pri predstojajočih letošnjih volitvah za državni zbor bodo pa gotovo tudi naši Nemci se po konci postavili. Za Magjare zopet ena nadloga več.

Domače stvari.

— (Protest.) Pozivljemo vse one volilce po deželi, ki so po nevedoma in zapeljani volili nemškutarje, ali legitimacijo oddali v neprave roke, naj s pismom na volilno komisijo svoj glas prekličajo in glasovanje premene. Delajte v tem smislu.

— (Iz Goč) pri Vipavi se nam piše 11. t. m. dopoldne: „Pri nas danes še nihče nema legitimacne karte. Pa bode 15. volitev? In postava pravi, da mora volilec vsaj teden prej volilno legitimacijo v rokah imeti?“ Pat! nevaren tema.

— (Nepotrjeno društvo.) Ljubljanska deželna vlada nij potrdila pravil društva katero so nekateri mlajši Slovenci snovali, in ki je imelo namen, pospeševati slovensko govorjenje mej Slovenci in izrivati tujo konverzacijo. Kaj tacega ne spada v interes sedanje, vsem narodom pravične vlade. Posebno v ustavnih časih, ko imamo pravico združevati se! Namreč na papirji. Kaj je rekel Kronawetter v državnem zboru?

— (Ljubljanski porotniki) za prvo letošnjo sesijo so bili predvčeranjem 11. jan. izžrebani v navzočnosti, c. k. dež. sod. preds. dr. Luschina, svet. Perka, v. Zhubra, drž. pravdnika Peršeta, in dr. Suppantšitscha in zapisnikarja Anton Višnikarja. Glavni porotniki so: Kraljič Anton, posestnik iz Kremence; Pezdir Andrej, posestnik iz Brezovice; Židan Janez, posestnik iz Sela; Habé Štefan, posestnik iz Goč; Achtschin Albin, ključ. mojster iz Ljubljane; Varl Tomaž, posestnik iz Črešnovice; Obreza Adolf, trgovec iz Cerknice; Škofic Franc, trgovec iz Ljubljane; Žumer Jakob, mlinar iz Podholma; Vevar Martin, posestnik iz Lukavice; Dekleva Alojz, posestnik iz Postojne; Tomšič Miha, posestnik iz Hriba; Millitz Rud., hišni posestnik iz Ljubljane; Pikuš Gregor, mlinar iz Bistrice; Matjan Janez, mizarški mojster iz Ljubljane; Wakonigg Janez, trgovec iz Litije; Mayer Alojz, vel. posestnik iz Zg. Šiške; Smolinar Šim., posestnik iz Koprivnika; Jelovšek Marko, posestnik iz Vrhnike; Samsa Andrej, mlinar iz spodnjih Semon; Eržen Franc, posestnik iz goraje Lipnice; Vadnov Josip, krčmar iz Postojne; Oven Janez, krčmar iz Brezovice; Plautz Jan. jun., trgovec iz Ljubljane; Rus Lovro, posestnik iz Št. Vida; Petrič Anton, posestnik iz Blok; Zupan Matevž, trgovec iz Ljubljane; Ledenig Alfred iz Ljubljane, trgovinsko društvo; Verhune Andrej, posestnik iz Bleda; Jeklár Matevž posestnik iz Bleda; Vernik Tomaž, hišni posestnik iz Ljubljane; Hieng Henrik, trgovec iz spodnje Šiške; Hartman Janez Alfred, agent iz Ljubljane; Tome Janez, hišni posestnik iz Ljubljane; Jamšek Jan., trgovec iz Ljubljane; Gamš Janez, posestnik iz Iške Lake. Namestniki pak so: Förster Anton, pevski učitelj; Lozar J., kramar; Jeras Josip, hišni posestnik; Bilina Hipolit, gostilničar; Lavrin Josip, hišni posestnik; Hansel Vincencij, hišni posestnik; Svetel Avgust, pek; Korén Franc, hišni posestnik; Kotnik Anton, hiš. posestnik; — vsi iz Ljubljane.

— (Vranska narodna čitalnica) napravi 24. januarja t. l. tombolo in ples, začetek ob 7. uri zvečer. Uljudno vabi k tej veselici vse čast. ude in prijatelje čitalnice. Odbor.

— (Mariborska čitalnica) bode imela 15. t. m. svoj letni zbor. Na dnevnem redu je: Letno poročilo; prememba pravil; volitev novega odbora. Vsi gg. člani se k tem javno vabijo. Odbor.

— (Iz Ljutomer) se nam piše: Naša čitalnica je zopet oživljena in bode še dalje delovala, dokler se ne preustroji v politično-gospodarsko društvo. 2. febr. bode imela občni zbor. — Naš okrajni glavar se hoče našim županom prikupovati. Nekateri, ki niso preveč narodni in mu radi prikimujejo, je te dni k sebi na obed povabil. Kaj jim je pri tej priliki pravil, mi sicer nij znano; gotovo pa nij pozabil, priljubljeno nemščino jim priporočati in grajati značajne narodnjake, kakor je uže njegova navada.

— (Goriška čitalnica) napravi za l. 1875 sledeče veselice: 16. jan. ples; — 23. jan. plesna zabava; 30. jan. plesna zabava; — 2. febr. plesna zabava; — 8. febr. ples; 21. febr. beseda z gledališčino igro; — 7. marca beseda z gledališčino igro. V postnem času bodo znanstvena predavanja; dotični dnevi se bodo pismeno naznanili. Tudi veselice po veliki noči se bodo ob svojem času naznanile. — Plesi začenjajo se točno ob 8. uri, besede in predavanja pa ob 7. uri zvečer.

— (Iz ormuškega okraja) se nam piše: Ormuško okrajno učiteljsko društvo je imelo 7. t. m. volitev odbora. Voljeni so bili: Sijanec, učitelj v Svetinjah, predsednik; Štrenkl v Središču, tajnik; Štuhec na Holmu, denarničar; Schmiedinger, nadučitelj v Velikej nedelji in Kovačič, nadučitelj v Središču, (denarničar učiteljskega društva za slovenski Štajer) odbornika. Voljeni so tedaj sami naprednjaki naše stranke.

— (Poskušaj oropanja.) Iz Cvena pri Ljutomeru se nam piše: Pred nekaterimi dnevi je bil izpuščen v Ljutomeru N. Zelenko od tod, „kjer kašo jedo“ na svoj dom Veržej. Samotno stoji na ogerski meji pol ure od Vržeja „goliba“. (Vse gostilnice na ogerski meji se imenujejo golibe pri nas.) Gazda tej golibi je nov, ker je prejšnji pogorel, ter čisto na nič prišel. — Imel je kakih 100 gld. gotovih penez. To izve tudi Zelenko in duhta, kako bi se mogel te svote polastiti. Najme si pajdaša, ki ga najde v nekem hlapcu v Vržeji. — 8. t. m., ko se je vlegla temna noč na zemljo, tihotapita potepuha preoblečena in zamazana proti golibi, za trdno misleča, da ju nij moč poznati. Prideta do golibe. Luč brli v leščerbi in sedel je kučegazda sam pri mizi s pipo v ustih pričakovaje gostov. Zelenko postavi svojega druga na stražo, sam pa vstopi v sobo, terjaje polič vina. Zgodi se mu volja, in ko stori en požirek, obrne se naglo, zgrabi gospodarja kriče: „Ti imaš sto gold., sem ž njimi, sicer si izgubljen!“ Pa gazda ne bodi len, zgrabi zločinca in ga dobi pod se. Uže pribeži žena s sekiro v roki nad roparja, ko na klic Zelenkov drugi hudobnik v sobo pridere, ženi sekiro izpuli in jo vrže na stran, a sobo zapustivši. Pa ko Zelenko le nij jenjal klicati pomoči in žena uže zopet s sekiro v hišo pribeži, prihiti zopet zunaj stoječi potepuh, vzame ženi sekiro in zbeži.

Tudi Zelenku gospodarjeva pest nij teknila. Izviye se mu torej, ter pobegne. — Žena je Zelenko spoznala, hitro tekla k vrženskemu županu, ki je poslal po žandarmerijo; ta vklene oba hudodelca in nju sodniji v Ljutomeru izroči. — Bode zopet mična obravnava pred porotno sodnijo, katera pri tacih lopovih nikake milesti poznala ne bode.

— („Kmetovalec“) list s podobami bode izhajal v Gorici drugi in zadnji četrtak vsacega meseca. Pridobljenih je veliko sodelavcev, tako več slovenskih rodoljubov, potem na Srbskem, Slavonskem in tudi na Ogerskem, da bode list zamogel vsem sedanjim terjatvam popolnem zadostiti. Oblika lista bode 8 strani, ravno toliko gradiva, ko v „Novicah“. Obsegal bode: vinorejske, sadjerejske, poljedelske in živinorejske članke, dopise, žitno ceno in veliko družih kmetijskih stvari, vse bode pa kolikor mogoče v podobah. Politika je popolnem iz njega izključena, geslo mu bode: „neutrudljivo delovanje, vzboljšanje kmetijstva na Sloven-skem“. Cena mu bode na leto 3 gld., naročuje se pri gosp. Viktorju Dolencu, lastniku „Soče“ v Gorici. Ker je list strogo kmetijski, se prosijo vsi slovenski rodoljubi in čestiti duhovniki, ga mej slovenskimi kmetovalci kolikor mogoče širiti.

— (Iz Bat na Goriškem) se nam piše: Pred malo dnevi so ponečni pobalini surovo napadli farovž in so dekanu vse šipe pobili, celo se je eden predrznol lestvo pridejati, po katerej se je do okna splazil, je razbil in spavajočemu dekanu kamnje na posteljo metal, sreča da je kamenje v pregrinjala zadevalo in tako le do sredi sobe priletelo. — Občina je malo zadovoljna z g. dekanom, pa morala bi se družih načinov poprijeti, ne pa tako surovo napasti ga!

— (Za Črnomelj), kjer je živinska kuga, je c. kr. deželna vlada razpisala v zadnji seji zdravstvenega sveta službo za živinskega zdravnika, ki pojde tja.

— (Poslanec Brandstetter) je bil šel v Ptuj in si je od tamošnjih ustavovercev dal zaupnico potrditi — zavoljo znane kupčije z vlado, katera mu je njegov rudnik tako drago plačala.

— (Gosp. M. Dragan), predsednik poštarskega društva za Kranjsko, Primorsko in Dalmacijo je razposlal vsem filijalnim predstojnikom in svetom tega društva okrožnico, v katerej pozivlje one, naj se pridružijo peticiji, katero so sklenili 10. m. m. njihovi kolegi na Češkem na trgovinskega ministra in v kateri prosijo naj se zboljša njihovo gmotno stanje, ter ustanovi njihovo socijalno postavljenje. Mej vsemi točkami, katerih je 7 v onej peticiji je najvažnejša ona, o založbi penzijsnega fonda, in o podelitvi aktivne in pasivne volilne pravice vsem poštarjem in ekspeditorjem.

Razne vesti.

* (Pomenljivi spominek) se postavi na polju Mars la Tour na čast tu padlih vojakov francoskih 1871 l. Spominek se postavi le nekoliko korakov od nemške meje. Na močnem podstavcu bode stal francoski vojak, ki stopa proti Nemčiji, držè v roki puško chassopotko namerjeno za streljanje. Pri nogah ležiti dve ženski Elzacija in Lotaringija, mej raztrganimi granati, okolo topov in družimi vojaškimi znamenji. Na spominku ima biti le kratki napis: „Revanche!“ (Maščevanje).

Poslano.

G. pisalec dopisov iz Kamnika v „Laib. Tagb'attu“ od 2. in 7. januarja.

Nesramni, fantalinski napadi v dveh dopisih v „L. T.“ si jo me odgovoriti, dasiravno nij častno pečati se s takim individuom, kateri naj bi se rajprej učil nemščine in potem stoprv prijel za umazano pero, da piše take budalosti v list, kateri še nikdar nij veljal za poštenega in ki vseh pet prstov obližne, ko dobi od kod kak dopis, naj bo še tako umazan.

„Verkommene Individuen“, „Hausknecht“, „vortauter Scriber“ in druga epitheta pa vračam Vam nazaj, kajere Vam gotovo pristujejo dobro, ker je „Hausknecht“ govore tako, kakor je v omenjenih dopisih pisava Vaša.

Drugi rečej se zdaj ne morem dotikati, ker svojo osebnost skrivate za urednikovo; pokažite pa svoj obraz ter razkrijte glavo, da se pogledava v oči in se potem primeva za lase, kakor obetate meni. Mene uže najdete pripravljene.

Kamnik 8. januarja 1875.

Franjo Fajdiga,
domač učitelj.

Vsem bolnim moč in zdravje brez leka
in brez stroškov po izvrstni

Revalesscière du Barry

v Londonu.

28 let uže je nij bolezn, ki bi jo ne bila ozdravila ta prijetna zdravilna hrana, pri odraslih in otrocih brez medicinske in stroškov; zdravi vse bolezni v želodcu, na živcih, dalje prsne, i na jetrah; žleze in nadubo, bolečine v ledvicah, jetiko, kašelj, neprebavljenje, zaprtje, prehlajenje, nespanje, slabosti, zlato žilo, vodenico, mrzlico, vrtoglavje, silenje krvi v glavo, šumenje v ušesih, slabosti in blevanje pri nosečih, ožnost, diabet, trganje, shujšanje, bledico in prehlajenje; posebno se priporoča za dojenice in je boljše, nego dojnično mleko. — Izkaz iz mej 80.000 spričeval zdravih, brez vsake medicine, mej njimi spričevala profesorja Dr. Wurzerja, g. F. V. Beneka, pravega profesorja medicine na vseučilišču v Mariboru, zdravilnega svetnika Dr. Angelsteina, Dr. Shorelanda, Dr. Campbella, prof. Dr. Dédé, Dr. Uré, grofinje Castle Stuart, Markize de Brehan a mnogo drugih imenitnih oseb, se razpošiljava na posebno zahtevanje zastoj.

Kratki izkaz iz 80.000 spričevalov.

Spričevalo zdravilnega svetnika Dr. Wurzerja, Bonn, 10. jul. 1852.

Revalesscière Du Barry v mnogih slučajih nagrađi vsa zdravila. Posebno koristna je pri dritti in griži, dalje pri sesalnih in obistnih boleznih, a t. d. pri kamnju, pri prisadljivem a bolehnem draženju v sečni cevi, zaprtje, pri bolehnem bodežu v obistih in mehurji, trganje v mehurji i. t. d. — Najbolje in in neprecenljivo sredstvo ne samo pri vratnih in prsnih boleznih, ampak tudi pri pljučnici in sušenju v grlu. (L. S.) Rud. Wurzer, zdravilni svetovalec in člen mnogo učenih društev.

Winchester, Angleško, 3. decembra 1842.

Vaša izvrstna Revalesscière je ozdravila večletne i nevarnostne prikazni, trebušnih bolezni, zaprtja, bolne čutnice in vodenico. Pričel sem se sam gledé vašega zdravila, ter vas toplo vsakemu priporočam.

James Shoreland, ranocelnik, 96. polka.

Izkušnja tajnega sanitetnega svetovaleca gosp.

Dr. Angelsteina.

Berolin, 6. maja 1856.

Ponavljaje izrekam gledé Revalesscière du Barry vsestransko, najbolj spričevalo.

Dr. Angelstein, tajni sanit. svetovalec.

Spričevalo št. 76.921.

Obergimern, (Badensko), 22. aprila 1872.

Moj patient, ki je uže bolehal 8 tednov za stra-

nimi bolečinami vnetic jeter, ter ničesar použiti nij mogel, je vsled rabe Vaše Revalesscière du Barry popolnoma zdrav.

Viljem Burkart, ranocelnik.

Montona, Istra.

Učinki Revalesscière du Barry so izvrstni.

Ferd. Clausberger, c. kr. okr. zdravnik.

St. 80.416. Gosp. F. V. Beneka, pravi profesor medicine na vseučilišču v Mariboru (Nemčija), piše v „Berliner Klinische Wochenschrift“ od 8. aprila 1872 to le: „Nikdar ne zabim, da je ozdravila enega mojih otrok le takozvana „Revalenta Arabica“ (Revalesscière). Dete je v 4. mesecu vedno več in več hujšalo, ter vedno bljuvalo, kar vsa zdravila nijso bila v stanu odpraviti; toda Revalesscière ga je ozdravila popolnoma v 6 tednih.

St. 64.210. Markizo de Brehan, bolehaje sedem let, na nespanji, treslici na vseh udih, shujšani in hipohondriji.

St. 79.810. Gospo vdovo Klemmovo, Düsseldorf, na dolgoletnem bolehanju glave in davljenji.

St. 75.877. Flor. Köllerja, c. kr. vojašk. oskrbnika, Veliki Varaždin, na pljučnem kašlju in bolehanju dušnika, omotici i tiščenju v prsih.

St. 75.970. Gospoda Gabriela Tešnerja, slušatelja višje javne trgovinske akademije dunajske, na skoro breznađejni prsni bolečini in pretresu čutnic.

St. 65.715. Gospodični de Montlouis na neprebavljenju, nespanji in hujšanju.

St. 75.928. Barona Sigmio 10letne hramote na rokah in nogah i. t. d.

Revalesscière je 4krat tečnejša, nego meso, ter se pri odraslih in otrocih prihrani 50krat več na ceni, gledé hrane.

v plehastih pušicah po pol funta 1 gold. 50 kr. fant 2 gold. 50 kr., 2 funta 4 gold. 50 kr., 5 funtov 10 gold., 12 funtov 20 gold., 24 funtov 36 gold.

— Revalesscière-Biscuiten v pušicah a 2 gold. 50 kr. in 4 gold. 50 kr. — Revalesscière-Chocolatée v prahu in v ploščicah za 12 tas 1 gold. 50 kr., 24 tas 2 gold. 50 kr., 48 tas 4 gold. 50 kr., v prahu za 120 tas 10 gold., za 288 tas 20 gold., — za 576 tas 36 gold.

— Prodaje: Barry du Barry & Comp. na Dunaji, Wallfischgasse št. 8, v Ljubljani Ed. Mahr, v Gradcu bratje Oberanzmeyer, v Innsbruku Diechtl & Frank, v Celovcu P. Birnbacher, v Lenci Ludvig Müller, v Mariboru M. Morić, v Meranu J. B. Stockhausen, v Zagrebu v lekarnici usmiljenih sester, v Černovicah pri N. Šnirhu, v Oseku pri Jul. Davidu, lekarju, v Gradcu pri bratih Oberranzmeyer, v Temešvaru pri Jos. v. Papu, mestnemu lekarju, pri C. M. Jahnerju, lekarju, v Varaždinu pri lekarju dr. A. Halterju, kakor v vseh mestih pri dobrih lekarjih in specerijskih trgovcih, tudi razpošilja dunajska hiša na vse kraje po poštah nakaznicah ali povzetjih.

Tujci.

10. januarja:

Evropa: Klemenc iz Rateč. — Rothberger iz Gorice. — Stare iz Mengša.

Pri Slonu: gr. Pače iz Ponoviča. — dr. Preširen iz Radovljice. — Urbas iz Dunaja. — Kocijančič iz Grada. — Steinberg iz Lvova. — Fichtel iz Dunaja. — Potočnik iz Gorenjskega. — Thalman iz Dunaja.

Pri Mallči: Apfel iz Dunaja. — Dorat iz Postojne. — Guttman, Tumej iz Dunaja. — Trajer iz Grada. — Koppman, Teufel iz Dunaja. — Čebulj iz Trsta. — Trefojer iz Dunaja. — Deteja iz Primorja.

Pri Zamorči: Simončič iz Sevnice. — Kovač iz Dolenjskega. — Istenič iz Vipave. — Trihs iz Budapešte.

Dunajska borza 12. januarja.

(Izvirno telegrafično poročilo.)

Enotni drž. dolg v bankovcih	70 gld.	20 kr.
Enotni drž. dolg v srebru	75	70
1860 drž. posojilo	112	—
Akcije narodne banke	1003	—
Kreditne akcije	228	25
London	110	60
Napol.	8	89 1/2
C. k. cekini	5	24
Srebro	104	75

Loterijske srečke.

V Trstu 3. jan.: 68. 9. 12. 41. 24.

Popolna

špecerijska uprava

je po ceni na prodaj. Natančneje v administraciji „Slov. Naroda“.

(11—1)

Služba

občinskega služabnika

in policaja z letno plačo 260 gld. in prostim stanovanjem je pri podpisnem županstvu izpraznjena.

Prosilci za to službo naj svoje lastno-ročno pisane prošnje do 1. februarja t. l. pri tem županstvu vložé.

(10—1)

Županstvo v Novivasi na Blokah,
dne 6. januarja 1875.

Za pustno sezono

imela bode uljudno podpisana, p. t. visokemu plemstvu in celemu čestitemu damskemu svetu na razpolaganje svojo bogato

zalogo blaga,

kakor:

plesalne garniture, guirlande in šopke v lastnej prodajalnici pri Hradeckijevem mostu h. št. 168; tudi čvrste cvetlice se tu povijajo.

Podpisana se priporoča k obilnemu obiskovanju in mnogim naročilom, ki se bodo izvrševala po najnižji ceni.

(9—1)

W. Seitz.

Mala kavarna

v kadem mestu na deželi, ali pak v kadem trgu se išče v najem. Oglasila sprejema „naznanilna pisarna“ v Ljubljani (Fürstenhof št. 206).

(6—3)

Prošnja za službo.

Neoženjen mož, 26 l. star, se spričevalom I. gimn. razreda, išče službe kot občinski ali okrajni sluga, nadzornik itd. Natančneje v „naznanilni pisarni“ v Ljubljani (Fürstenhof št. 206).

(8—2)

Za pljučne, srčne in živčne bolezni neprecenljivo!

Libigov Kumi-izleček.

Ker imam zahvaliti moje ozdravljenje in ohranjenje močij Vašemu čislavemu Kumi, še sedaj namreč ne morem nič jesti, naročam tedaj (sledi naročilo). Opo-menjam, da boleham uže 10 let na želodečni bolezn in da Vaš Kumi blagodarno učinkuje. Franc Rohr.

Kar sem uže 20 steklenic Vašega Kumi izlečka porabil, se počutim precej dobro, toraj mi zopet pošljite (sledi naročilo).

E. Hüttig.

Vaš Kumi izleček je mojej gospé prav dobro koristil, se bolje počuti, po uživanju treh steklenic Kumi dobil sem okrepejajoče spajnje a nagnenje k jedi. Toraj mi pošljite (sledi naročilo).

W. Diesbach,
lastnik tiskarne.

Blagovolite mi poslati 12 flaconov, ako mi bodo tako koristili in lajšali, kot nedavno poslani 4 flaconi, nij nobenemu peresu moč popisati ta čudež.

J. F. Wendschuh,
tovarnik.

Vaš izleček je pri prvih 6 flaconih meni tako izvrstno službo izkazoval, da se mi nij moč zahvaliti in v imenu bolehnega človečanstva moram le prositi, naj se vse poskusi, da bodo prav mnogi deležni te dobrote.

S. Lowinsky.

Knjižica od dr. Weila brezplačno in franco.

Cena 1 flacona 1 gold. a. v., v zabojih ne manje, nego 4 flac., razpošilja Glavna zaloga Libigovega Kumi-izlečka, Berolin, Friedrichstrasse 196.

Znesek naj se pri naročenju takoj blagovoli vposlati, ker za Avstro-Ogersko ne pošiljamo poštne povzetjem.

NB. Naših zdravil so pripravljene vsaki čas, po vposlanej zdravilnej vesti dotičnemu bolniku podati zdravniške informacije in sicer celo brezplačno.

(315—5)

V prosep občinstva samega smo pripravljene, dobro priporočanam firmam izročiti prodajo.